

Věc C-716/20**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora****Datum doručení:**

31. prosince 2020

Předkládající soud:

Supremo Tribunal de Justiça (Portugalsko)

Datum předkládacího rozhodnutí:

10. listopadu 2020

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka):

RTL Television GmbH

Odpůrkyně v řízení o kasačním opravném prostředku:

Grupo Pestana S.G.P.S., S. A.

SALVOR – Sociedade de Investimento Hoteleiro, S. A.

Předmět původního řízení

V řízení o kasačním opravném prostředku, který podala žalobkyně RTL Television GmbH proti rozsudku Tribunal da Relação de Lisboa (odvolací soud v Lisabonu, Portugalsko) vydaném v řízení vedeném proti žalovaným Grupo Pestana S.G.P.S., S. A., a Salvor, Sociedade de Investimento Hoteleiro, S. A., vyvstala otázka, zda pojem „kabelový přenos“, který je uveden v čl. 1 odst. 3 směrnice Rady 93/83/EHS ze dne 27. září 1993, zahrnuje přenos pro příjem veřejností, který je uskutečňován jiným subjektem než vysílající organizací, a zda současný přenos vysílání televizního kanálu šířeného pomocí družice prostřednictvím jednotlivých televizních přijímačů umístěných v hotelových pokojích, pomocí koaxiálního kabelu, představuje další přenos tohoto vysílání.

Předmět a právní základ žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

Výklad unijního práva, konkrétně čl. 1 odst. 3 směrnice Rady 93/83/EHS ze dne 27. září 1993; čl. 267 písm. b) SFEU.

Předběžné otázky

1. Musí být pojem „kabelový přenos“, který je uveden v čl. 1 odst. 3 směrnice Rady 93/83/EHS ze dne 27. září 1993, vykládán v tom smyslu, že zahrnuje nejen situaci, kdy vysílající organizace uskutečňuje současný přenos vysílání jiné vysílající organizace, ale i současný a nezměněný přenos kabelem pro příjem veřejností původního vysílání televizních nebo rozhlasových programů určených pro příjem veřejností (bez ohledu na to, zda subjekt, který tento přenos pro příjem veřejností uskutečňuje, je vysílající organizací)?

2. Představuje současný přenos vysílání televizního kanálu šířeného pomocí družice prostřednictvím jednotlivých televizních přijímačů umístěných v hotelových pokojích, pomocí koaxiálního kabelu, *další přenos* tohoto vysílání, který spadá do pojmu uvedeného v čl. 1 odst. 3 směrnice Rady 93/83/EHS ze dne 27. září 1993?

Dovolávaná ustanovení unijního práva

Směrnice Rady 93/83/EHS ze dne 27. září 1993 o koordinaci určitých předpisů týkajících se autorského práva a práv s ním souvisejících při družicovém vysílání a kabelovém přenosu: čl. 1 odst. 3.

Dovolávaná ustanovení vnitrostátního práva

Código do Direito de Autor e dos Direitos Conexos (zákoník o autorském právu a právech s ním souvisejících; dále jen „CDADC“), Decreto-Lei n.º 63/85 (nařízení vlády s mocí zákona č. 63/85) ze dne 14. března 1985, *Diário da República* č. 61/1985, řada I ze dne 14. března 1985, ve znění pozdějších předpisů: čl. 176 odst. 9 a 10 a čl. 187 odst. 1 písm. a) a e).

Decreto-Lei n.º 333/97 (nařízení vlády s mocí zákona č. 333/97) ze dne 27. listopadu 1997, *Diário da República* č. 275/1997, řada I-A ze dne 27. listopadu 1997, (kterým se provádí do vnitrostátního právního řádu směrnice Rady 93/83/EHS ze dne 27. září 1993): články 3 a 8.

Stručný popis skutkového stavu a původního řízení

- 1 Žalobkyně, RTL GmbH (dále jen „RTL“), se sídlem v Kolíně nad Rýnem, Německo, je subjekt uskutečňující zvukové a obrazové televizní vysílání určené pro příjem nejširší veřejností.
- 2 Žalobkyně je jednou ze společností tvořících konglomerát podniků zajišťujících vysílání televizního obsahu, jež působí společně pod obchodním jménem „Media Group RTL Germany“ nebo „Mediengruppe RTL Deutschland“; vedle výše uvedených patří k „Media Group RTL Germany“ nebo „Mediengruppe RTL

Deutschland“ několik dalších společností konkrétně jmenovaných ve spisu ve věci v původním řízení.

- 3 Všechny tyto subjekty včetně žalobkyně patří přímo nebo nepřímo RTL Group S.A., Luxembourg; zmíněná společnost stojí v čele jedné z hlavních skupin společností činných v Evropě v zábavní oblasti, jejíž součástí jsou mnohé televizní a rozhlasové kanály různých evropských zemí.
- 4 Žalobkyně uskutečňuje zvukové a obrazové vysílání několika „bezplatných“ televizních kanálů, tj. takových kanálů, jejichž příjem a použití k soukromým účelům nepodléhá žádnému poplatku, mimo jiné kanálu „RTL Television“ (dále jen „kanál RTL“).
- 5 Kanál RTL představuje „univerzální kanál“; jeho programová skladba nabízí televizním divákům velmi širokou škálu různých televizních pořadů (filmy, seriály, zábavná představení, dokumentární pořady, sportovní přenosy, zprávy a magazíny) a patří mezi televizní kanály v německém jazyce, které jsou mezi německy hovořícími obyvateli Evropské unie nejznámější a nejsledovanější.
- 6 Z technického hlediska je kanál RTL v Německu, Rakousku a ve Švýcarsku přijímán všemi existujícími způsoby, jimiž lze zajistit příjem televizního vysílání: prostřednictvím družice, kabelu, IP, OTT/internet a pozemního televizního vysílání („původní přenos“).
- 7 Vzhledem k tomu, že RTL je bezplatný televizní kanál, za jeho přijímání v soukromých obydlích není vybírán žádný poplatek a ve většině přijímajících zařízení není jeho signál zakódován.
- 8 Přestože je programová skladba kanálu RTL určena veřejnosti s bydlištěm v Německu, Rakousku a Švýcarsku a veškeré finanční zdroje z reklamy pocházejí z výše uvedených zemí, z technického hlediska lze, vzhledem k šíření družicového signálu (družice ASTRA 19,2°E), tento kanál zachytit i v jiných evropských zemích, konkrétně v Portugalsku, a to pouhým nastavením běžné parabolické antény na družici ASTRA 19,2°.
- 9 Pokud jde o příjem a použití tohoto signálu ze strany provozovatelů kabelové televize nebo ze strany hotelů, žalobkyně má jakožto vysílající organizace za to, že je oprávněna k tomu, aby za podmínek, jež považuje za vyhovující, povolila nebo zakázala další přenos svého vysílání a jeho sdělování veřejnosti, což odpovídá obvyklé praxi žalobkyně při uzavírání licenčních smluv v tomto smyslu.
- 10 V tomto smyslu již žalobkyně uzavřela několik licenčních smluv jak s provozovateli kabelové televize, tak i s hotely na území Evropské unie, přičemž tyto smlouvy představují spolu s reklamou zdroj jejích příjmů; hotel „Pestana Berlin Tiergarten“ v Berlíně, jež provozuje společnost patřící žalované Grupo Pestana, a sice podnik Pestana Berlin S.A.R.L. se sídlem v Lucembursku, platí poplatek německé organizaci kolektivní správy, GEMA, a to zvláště za

zpřístupnění kanálů, jež patří Media Group RTL, konkrétně kanálu RTL, příslušným zákazníkům.

- 11 Žalobkyně již uzavřela několik licenčních smluv o dalším přenosu svého vysílání a o jeho sdělování veřejnosti s provozovateli kabelové televize činnými v Portugalsku a rovněž s několika hotely nacházejícími se v Portugalsku, přičemž pokud jde o kanál RTL, v rámci takto uzavřených smluv uplatňuje vůči portugalským hotelům cenu 0,20 eur za pokoj měsíčně navýšenou o příslušné daně; tato cena je nezávislá na obsazenosti hotelu.
- 12 Žalovaná Grupo Pestana S.G.P.S., S. A. (dále jen „Grupo Pestana“) je společnost, která se formou nepřímého výkonu hospodářských činností zabývá správou kapitálových podílů jiných společností.
- 13 Žalovaná Grupo Pestana drží většinové podíly ve společnostech, jež samy vlastní nebo provozují hotelová zařízení a jež jsou podrobně jmenovány ve spisu ve věci v původním řízení, a je jednou z největších portugalských skupin společností v oblasti cestovního ruchu, která provozuje zařízení pro ubytování turistů čítající celkem přibližně 9 450 pokojů. Zmíněná skupina podniků vlastní 45 hotelů (v Portugalsku a v jiných zemích), 9 areálů Vacation Club a 4 turistické komplexy nemovitostí a je pověřena správou řetězce 33 Pousadas de Portugal [(luxusní hotely)].
- 14 Žalovaná Salvor, Sociedade de Investimento Hoteleiro, S. A. (dále jen „Salvor“), v níž drží žalovaná Grupo Pestana přímý podíl odpovídající nejméně 98,98 %, je portugalská společnost, která se věnuje činnostem v oblasti hotelového průmyslu a developerské činnosti v tomto odvětví, a to prostřednictvím výstavby hotelů nebo financováním jejich výstavby, jakož i přímým či nepřímým podílem na provozování hotelů a podobných zařízení.
- 15 Žalovaná Salvor provozuje hotelové komplexy nacházející se v Portugalsku, které jsou podrobně uvedeny ve spisu ve věci v původním řízení.
- 16 Žalobkyně RTL podala proti žalovaným GRUPO PESTANA a SALVOR žalobu, jejímž prostřednictvím se domáhá primárně toho, aby:
 - i. bylo určeno, že přijímání a zpřístupňování vysílání kanálu RTL v pokojích hotelů D. João II a Alvor Praia, jakož i v pokojích ostatních hotelů, které Salvor přímo či nepřímo provozuje, představuje akt sdělování veřejnosti pro účely čl. 187 odst. 1 písm. e) CDADC, nebo podpůrně, že představuje další přenos výše uvedeného vysílání pro účely čl. 187 odst. 1 písm. a) CDADC;
 - ii. bylo určeno, že zpřístupňování, které je uvedeno v předchozím bodě, musí předem povolit RTL jakožto vysílající organizace a nositelka práv souvisejících s autorským právem k jejímu vysílání, zvláště pak práva povolit sdělování tohoto vysílání veřejnosti a práva na další přenos tohoto vysílání, a zaplacení poplatku za toto vysílání;

iii. bylo určeno, že vzhledem k tomu, že žalobkyně neudělila povolení zmíněné v předchozím bodě, je zpřístupňování kanálu RTL v pokojích hotelů, jež provozuje Salvor, protiprávní;

iv. bylo zakázáno, aby Salvor poskytovala přístup ke kanálu RTL v pokojích hotelů, jež provozuje, aniž o to předem požádá RTL a aniž získá její povolení k dalšímu přenosu jejího vysílání nebo sdělování tohoto vysílání veřejnosti;

v. bylo společnosti Salvor uloženo, aby zaplatila z titulu náhrady za další přenos vysílání kanálu RTL nebo sdělování tohoto vysílání veřejnosti částku 0,20 eur za pokoj měsíčně za období, které uplynulo od okamžiku, kdy Salvor začala zpřístupňovat zmíněný kanál v pokojích svých hotelů, do dne, kdy ukončila protiprávní zpřístupňování vysílání kanálu RTL, navýšenou o zákonné úroky počínaje dnem, kdy nabude právní moci rozsudek vydaný v souvislosti s projednávanou žalobou, a konče dnem, kdy bude výše uvedená částka v plné výši zaplacená;

vi. byla žalované Grupo Pestana společně a nerozdílně uložena povinnost zaplatit platbu, jíž se týká návrhové žádání vznesené výše v bodě iv);

vii. bylo nařízeno, aby Grupo Pestana jakožto ovládající společnost přijala v rámci skupiny vhodná opatření, zejména pak přijetím závazných pokynů v souladu s ustanoveními Código das Sociedades Comerciais (zákon o obchodních společnostech), s cílem zajistit, aby společnosti, jež výše uvedená vlastní, nezpřístupňovaly kanál RTL v hotelích, jež provozují, bez předchozího povolení uděleného žalobkyní, jež získají zaplacením příslušné odměny;

viii. bylo Grupo Pestana uloženo, aby zaplatila z titulu náhrady za další přenos vysílání kanálu RTL nebo sdělování tohoto vysílání veřejnosti částku 0,20 eur za pokoj měsíčně za období, které uplynulo od okamžiku, kdy hotely provozované jejími ostatními společnostmi (jinými než Salvor) začaly zpřístupňovat zmíněný kanál v jednotlivých pokojích, do dne, kdy se ukončilo protiprávní zpřístupňování vysílání kanálu RTL, navýšenou o zákonné úroky počínaje dnem, kdy nabude právní moci rozsudek vydaný v souvislosti s projednávanou žalobou, a konče dnem, kdy bude výše uvedená částka v plné výši zaplacená;

ix. bylo společnosti Salvor uloženo zaplatit penále, které se rozdělí rovným dílem mezi RTL a stát, a to ve výši pěti tisíc eur za každý den následující po dni, kdy nabude právní moci rozsudek vydaný v souvislosti s projednávanou žalobou, v němž Salvor nebude plnit požadavek, který je uveden v bodě iv);

x. byla Grupo Pestana uložena společně a nerozdílně povinnost zaplatit částku podle návrhového žádání vzneseného v předchozím bodě, vzhledem k tomu, že od roku 2014 bylo v pokojích hotelů Pestana Alvor a D. João II, jež provozují žalované, šířeno vysílání kanálu RTL, jehož majitelkou je žalobkyně, aniž bylo uděleno povolení a aniž byl zaplacen jakýkoli poplatek, což podle názoru žalobkyně představuje akt sdělování veřejnosti podle čl. 187 odst. 1 písm. e)

CDADC nebo podpůrně další přenos zmíněného vysílání podle písmene a) téhož ustanovení.

- 17 Rozsudkem vydaným v prvním stupni bylo žalobě částečně vyhověno, přičemž bylo určeno, že zachycování a zpřístupňování vysílání kanálu RTL patřícího žalobkyni RTL v pokojích hotelů D. João II a Alvor Praia, jakož i v pokojích ostatních hotelů, jež přímo či nepřímo provozují žalované Grupo Pestana a Salvor, představují akt sdělování veřejnosti ve smyslu čl. 187 odst. 1 písm. e) CDADC (ač nedošlo k „platbě vstupného“), a ostatní návrhová žádání vznesená proti žalovaným byla zamítnuta.
- 18 Na podporu tohoto závěru se v rozsudku v podstatě uvádí, že jednání žalovaných představovalo „akt sdělování veřejnosti“, přestože nebyl zaplacen žádný zvláštní poplatek, jehož účelem by bylo poskytnout odměnu za sledování kanálu RTL. V rozsudku bylo rovněž určeno, že přenos výše uvedeného kanálu nepředstavoval „další přenos vysílání“, neboť žalované ani hotely určené v žalobě nejsou vysílajícími organizacemi.
- 19 V témže duchu byl učiněn závěr, že ve smyslu čl. 187 odst. 1 písm. a) a e) CDADC nebyl přenos kanálu RTL ze strany žalovaných protiprávní, a proto bylo zamítnuto návrhové žádání žalobkyně spolu s návrhovými žádáními směřujícími k náhradě škody, a to jak na základě právních předpisů o občanskoprávní odpovědnosti, tak i v souladu se zásadou bezdůvodného obohacení.
- 20 Žalobkyně s výše uvedeným rozhodnutím nesouhlasila a podala tedy odvolání k Tribunal da Relação de Lisboa (odvolací soud v Lisabonu), který vydal rozsudek, jímž byl napadený rozsudek potvrzen.
- 21 Tribunal da Relação (odvolací soud) na podporu svého rozhodnutí v podstatě určil, co se týče aspektů relevantních v projednávané věci, že přenos vysílání kanálu RTL pomocí koaxiálního kabelu prostřednictvím jednotlivých televizních přijímačů umístěných v pokojích hotelů, jež provozují žalované, nepředstavuje „další přenos vysílání“ s ohledem na definici uvedenou v čl. 176 odst. 10 CDADC.
- 22 Žalobkyně nebyla s výše uvedeným rozhodnutím srozuměna, a podala proto kasační opravný prostředek k Supremo Tribunal de Justiça (Nejvyšší soud, Portugalsko), který byl uznán za přípustný.

Základní argumenty účastnic původního řízení

- 23 Žalobkyně (navrhovatelka) tvrdí, že nejpozději od začátku roku 2014 začala některá z hotelových zařízení, jež provozuje odpůrkyně Salvor, poskytovat svým zákazníkům možnost sledovat některý z televizních kanálů, jež vysílala žalobkyně pomocí družice (kanál RTL), přičemž zachycovala příslušný signál prostřednictvím parabolické antény a pomocí sítě koaxiálních kabelů jej přenášela do televizních přijímačů umístěných v jednotlivých pokojích.

- 24 Navrhovatelka se v prvním stupni dovolávala ustanovení obsažených v CDADC a v nařízení vlády s mocí zákona č. 333/97, které se týká družicového vysílání a kabelového přenosu, jakož i výlučných práv, jež výše uvedená právní úprava dle jejího názoru přiznává „vysílajícím organizacím“ v souvislosti s využitím jejich vysílání ke komerčním účelům – zvláště pak práva zakázat/povolit akty sdělování tohoto vysílání veřejnosti na místech, jež jsou dostupná po zaplacení vstupného, a práva zakázat/povolit další přenos tohoto vysílání, ať již prostřednictvím rádiového spektra nebo kabelů, a bez ohledu na to, zda osoba, která tento přenos uskutečňuje, je vysílající organizací, a přitom se před Tribunal da Propriedade Intelectual (soud pro duševní vlastnictví, Portugalsko) domáhala toho, aby bylo určeno, že žalovaná Salvor tím, že zpřístupňuje vysílání kanálu RTL v pokojích hotelů, jež provozuje, porušuje současně obě výše uvedená práva nebo přinejmenším druhé z nich (právo povolit nebo zakázat další přenos tohoto vysílání).
- 25 Tribunal da Propriedade Intelectual (soud pro duševní vlastnictví) určil, že šíření kanálu RTL, které žalovaná Salvor uskutečňuje v pokojích svých hotelů, není v rozporu s právem na další přenos, které je uvedeno v čl. 187 odst. 1 písm. a) CDADC, a sice proto, že právo na další přenos, jež zmíněné právní ustanovení zavádí, zahrnuje pouze takový další přenos vysílání, který uskutečňují vysílající organizace (tj. takový další přenos, který doslovně odpovídá definici pojmu „další přenos“, která je uvedena v čl. 176 odst. 10 CDADC), a že žalovaná Salvor je hotelová společnost, takže ji nelze považovat za vysílající organizaci.
- 26 Tribunal da Relação de Lisboa (odvolací soud v Lisabonu) v rozsudku napadeném kasačním opravným prostředkem zamítl odvolání a potvrdil rozsudek, který vydal v prvním stupni Tribunal da Propriedade Intelectual (soud pro duševní vlastnictví), zvláště pokud jde o nenaplnění zákonných znaků práva na další přenos, jež platná právní úprava přiznává vysílajícím organizacím.
- 27 Základní právní otázka, jež vyvstala v řízení o kasačním opravném prostředku a na níž závisí konkrétně to, zda bude vyhověno návrhovým žádáním, jež vznesla navrhovatelka v projednávaném řízení, se týká toho, zda přenos vysílání kanálu RTL, který patří navrhovatelce v projednávaném řízení, uskutečňovaný pomocí koaxiálního kabelu v jednotlivých pokojích hotelů Alvor Praia a Dom João II (provozovaných odpůrkyněmi), představuje další přenos tohoto vysílání, který ve světle platné právní úpravy vyžaduje povolení udělené vysílající organizací.
- 28 Právo vysílajících organizací povolit či zakázat další přenos svého vysílání – které zavádí čl. 187 odst. 1 písm. a) CDADC ve spojení s články 3 a 8 nařízení vlády s mocí zákona č. 333/97 – zahrnuje nejen současný přenos vysílání uskutečňovaný jinou vysílající organizací, než které toto vysílání patří, ale i současný a nezměněný přenos kabelem pro příjem veřejností původního vysílání televizních nebo rozhlasových programů určených pro příjem veřejností, a to bez ohledu na to, zda je osoba, která tento veřejný přenos uskutečňuje, vysílající organizací.

- 29 Škálu práv, jež CDADC přiznává vysílajícím organizacím, dále rozšířilo nařízení vlády s mocí zákona č. 333/97.
- 30 V článku 3 písm. c) výše uvedeného předpisu je pojem „kabelový přenos“ definován jako „současný a nezměněný další přenos kabelem pro příjem veřejností původního vysílání televizních nebo rozhlasových programů určených pro příjem veřejností“.
- 31 Článek 8 výše uvedeného nařízení vlády s mocí zákona kromě toho stanoví, že „na vysílající organizace se v souvislosti s [...] kabelovým přenosem použije [článek] 187 [CDADC]“.
- 32 Článek 187 CDADC stanoví rozsah *ius prohibendi*, jež je přiznáno vysílajícím organizacím v souvislosti s akty, jimiž je jejich původní vysílání využíváno. Články 3 a 8 nařízení vlády s mocí zákona č. 333/97 přiznávají vysílajícím organizacím právo povolit či zakázat třetím osobám, aby uskutečňovaly kabelový přenos jejich vysílání.
- 33 Předkládající soud přitom vyloučil, že by vysílající organizace měly právo povolit či zakázat třetím osobám současný a nezměněný přenos kabelem pro příjem veřejností původního vysílání televizních nebo rozhlasových programů určených pro příjem veřejností.
- 34 Z napadeného rozsudku vyplývá, že podle článku 3 nařízení vlády s mocí zákona č. 333/97 nemají vysílající organizace právo zakázat (či povolit) přenos svého vysílání kabelem, nýbrž mají pouze právo zakázat (nebo povolit) současný přenos tohoto vysílání v případech, kdy je osoba, která přenos zajišťuje, vysílající organizací [v souladu s čl. 187 odst. 1 písm. a) CDADC].
- 35 Navrhovatelka má ovšem za to, že z výkladu, jež poskytly soudy v řízeních v prvním a druhém stupni, nelze *de iure condito* vyvodit význam pojmu „kabelový přenos“, který je uveden v článku 3 nařízení vlády s mocí zákona č. 333/97 nebo v odkazu na článek 187 CDADC, který je obsažen v článku 8 výše uvedeného předpisu.
- 36 Kromě toho zastává navrhovatelka názor, že Tribunal da Relação (odvolací soud) podává výklad, který se odchyluje od platných právních předpisů, aniž to podepřel jakýmkoli důvodem a aniž vysvětlil, jaký smysl přikládá právním předpisům, jichž se navrhovatelka dovolává.
- 37 Článek 187 odst. 1 CDADC stanoví rozsah *ius prohibendi*, které je v Portugalsku přiznáno vysílajícím organizacím. Toto ustanovení je nicméně doplněno nařízením vlády s mocí zákona č. 333/97 ze dne 27. listopadu 1997, které upravuje družicové vysílání a kabelový přenos původního vysílání, přičemž zaručuje vysílajícím organizacím určitá práva ve vztahu ke třetím osobám, které uskutečňují přenos jejich původního vysílání prostřednictvím družice nebo kabelu.

- 38 Článek 2 nařízení vlády s mocí zákona č. 333/97 rozšiřuje práva (*ius prohibendi*), jež náleží nositeli autorského práva ve vztahu ke třetím osobám, které uskutečňují akty vysílání nebo dalšího přenosu (upravené v člancích 149 až 156 CDADC), přičemž mezi tyto akty (nepovolené autorelem) zařazuje také akty družicového vysílání a kabelového přenosu, podobě, v jaké je definuje výše zmíněný právní předpis.
- 39 Stejně jako článek 2 rozšiřuje práva nositelů autorského práva, mezi něž zařazuje rovněž právo zakázat kabelový přenos jejich děl, tak jak je definován v čl. 3 odst. 8, obdobně rozšiřuje také *ius prohibendi* vysílajících organizací, jež doplňuje rovněž právem zakázat neoprávněným třetím osobám kabelový přenos původního vysílání vysílajících organizací.
- 40 Navrhovatelka je toho názoru, že když Tribunal da Relação (odvolací soud) vyloučil, že by zjištěný skutkový stav spadal do pojmu „přenos“ stanoveného v článku 3 nařízení vlády s mocí zákona č. 333/97, které upravuje družicové vysílání a kabelový přenos původního vysílání, vycházel ze dvou úvah.
- 41 První z těchto úvah vychází z toho, že Lei 50/2004 (zákon č. 50/2004) ze dne 24. srpna 2004 změnil znění článku 176 CDADC, avšak pojem „další přenos“ zachoval, což by bylo možné chápat v tom smyslu, že pokud by bylo cílem nařízení vlády s mocí zákona č. 333/97 změnit rozsah *ius prohibendi* vysílajících organizací, tato změna by se přijetím zákona č. 50/2004 ze dne 24. srpna 2004 promítla i do znění CDADC, což však nenastalo.
- 42 Podle názoru navrhovatelky tento způsob výkladu zcela popírá cíl zákona č. 50/2004 ze dne 24. srpna 2004. Zmíněný předpis neměl za cíl harmonizovat režim práv souvisejících s autorským právem ve vztahu k vysílajícím organizacím v Portugalsku, nýbrž pouze provést do vnitrostátního právního řádu směrnici Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci (na úrovni Evropské unie) určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti (známou pod názvem „směrnice o autorském právu“).
- 43 Zákon č. 50/2004 ze dne 24. srpna 2004 nebyl veden cílem změnit CDADC ani záměrem konsolidovat právní úpravu v oblasti autorského práva a práv s ním souvisejících, jež byla v daném okamžiku platná. Přijetím tohoto zákona byla pouze provedena do vnitrostátního právního řádu směrnice o autorském právu. Skutečnost, že tento právní předpis nezměnil pojem „další přenos“, který je uveden v článku 176 CDADC, je dána čistě tím, že směrnice, kterou bylo nutné provést, takové změny nevyžadovala. Navrhovatelce není jasné, jakým způsobem může tato skutečnost ovlivnit výklad nařízení vlády s mocí zákona č. 333/97.
- 44 Druhá z úvah, z nichž Tribunal da Relação (odvolací soud) vycházel, se podle názoru navrhovatelky opírá o rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 16. února 2017 ve věci C-641/15.

- 45 Ve výše uvedeném rozsudku se uvádí, že „je třeba připomenout, že Soudní dvůr v rozsudku ze dne 7. prosince 2006, SGAE (C-306/05, EU:C:2006:764, body 47 a 54), rozhodl, že šíření signálu prostřednictvím televizních přijímačů umístěných na hotelových pokojích klientům ubytovaným v pokojích tohoto zařízení představuje, nezávisle na užívané technice přenosu signálu, sdělování veřejnosti ve smyslu čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29, a že soukromá povaha pokojů hotelového zařízení nebrání tomu, aby sdělování díla prostřednictvím televizních přijímačů představovalo sdělování veřejnosti ve smyslu tohoto ustanovení“ (bod 17).
- 46 Podle názoru navrhovatelky vyvozuje Tribunal da Relação de Lisboa (odvolací soud v Lisabonu) z výše uvedeného úryvku závěr, že šíření televizních kanálů v jednotlivých pokojích hotelových zařízení představuje sdělování veřejnosti, a nikoli další přenos, bez ohledu na to, zda jsou tyto kanály šířeny pomocí koaxiálního kabelu.
- 47 Navrhovatelka má za to, že omyl, jehož se dopustil Tribunal da Relação (odvolací soud), vychází podle všeho z myšlenky, že tyto dva pojmy (sdělování veřejnosti a kabelový přenos) se vzájemně vylučují – jako by skutečnost, že hotel uskutečňuje akt sdělování veřejnosti, vylučoval možnost, že uskutečňuje i kabelový přenos.
- 48 Navrhovatelka je toho názoru, že ani jedna z obou úvah, jež Tribunal da Relação de Lisboa (odvolací soud v Lisabonu) uvedl, nemůže náležitě odůvodnit výklad odchylný od ustanovení obsažených v nařízení vlády s mocí zákona č. 333/97.
- 49 Navrhovatelka se domnívá, že Tribunal da Relação de Lisboa (odvolací soud v Lisabonu) zodpověděl zkoumanou právní otázku chybně a že se dopustil vážných pochybení při výkladu článku 187 CDADC ve spojení s články 3 a 8 nařízení vlády s mocí zákona č. 333/97, což vedlo k tomu, že vydal rozhodnutí, jež musí předkládající soud zrušit a nahradit ho rozhodnutím, jehož smysl bude opačný.
- 50 Navrhovatelka se domáhá toho, aby byla v souvislosti se spornou otázkou podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Soudnímu dvoru Evropské unie.
- 51 Žalované (odpůrkyně v řízení o kasačním opravném prostředku) ve své odpovědi navrhuje potvrzení napadeného rozsudku.

Stručný popis odůvodnění žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

- 52 Jak již bylo uvedeno výše, hlavní otázka, kterou je třeba v projednávaném řízení o kasačním opravném prostředku vyřešit, se týká toho, zda přenos vysílání kanálu RTL, který patří navrhovatelce, pomocí koaxiálního kabelu v jednotlivých pokojích hotelů Alvor Praia a Dom João II (provozovaných odpůrkyněmi) představuje další přenos tohoto vysílání, který ve světle čl. 187 odst. 1 písm. a)

CDADC vyžaduje povolení udělené vysílající organizací (tj. v projednávané věci navrhovatelkou).

- 53 Je třeba připomenout, že soudy rozhodující v řízeních v prvním a druhém stupni měly za to, že neexistuje „další přenos“ ve smyslu čl. 176 odst. 9 a 10 CDADC, respektive ve smyslu čl. 3 písm. g) Mezinárodní úmluvy o ochraně výkonných umělců, výrobců zvukových záznamů a rozhlasových organizací, sjednané v Římě dne 26. října 1961, a to proto, že odpůrkyně nejsou vysílajícími organizacemi.
- 54 Navrhovatelka tvrdí, že právo povolit a zakázat další přenos vlastního vysílání, jež náleží vysílajícím organizacím – v souladu s čl. 187 odst. 1 písm. a) CDADC ve spojení s články 3 a 8 nařízení vlády s mocí zákona č. 333/97 – zahrnuje nejen současný přenos vysílání uskutečňovaný jinou vysílající organizací, než které toto vysílání patří, ale i současný a nezměněný přenos kabelem pro příjem veřejností původního vysílání televizních nebo rozhlasových programů určených pro příjem veřejností (bez ohledu na to, zda osoba, která tento přenos pro příjem veřejností uskutečňuje, je vysílající organizací).
- 55 K zodpovězení této otázky je nezbytné přesně vymezit rozsah ochrany, kterou přiznává čl. 187 odst. 1 písm. a) CDADC ve spojení s čl. 176 odst. 9 a 10 CDADC, jakož i ustanovení nařízení vlády s mocí zákona č. 333/97, kterým se do vnitrostátního právního řádu provádí směrnice Rady 93/83/EHS ze dne 27. září 1993 o koordinaci určitých předpisů týkajících se autorského práva a práv s ním souvisejících při družicovém vysílání a kabelovém přenosu.
- 56 Předpisy portugalského práva použitelnými na projednávanou věc jsou ustanovení CDADC, zvláště čl. 176 odst. 9 a 10 a čl. 187 odst. 1 písm. a) zmíněného zákoníku, jež zní takto:

Článek 176

„9 – ‚Vysílající organizací‘ se rozumí každá organizace uskutečňující přenos zvukového nebo obrazového vysílání, přičemž ‚přenosem vysílání‘ se rozumí šíření zvuků nebo obrazů nebo jejich záznamů, jednotlivě či současně, ať již po drátě nebo bezdrátově, zvláště rádiovými vlnami, optickými vlákny či pomocí kabelu nebo družice, určené pro příjem veřejností.

10 – ‚Dalším přenosem‘ se rozumí současný přenos uskutečňovaný vysílající organizací, jehož předmětem je vysílání jiné vysílající organizace.“

Článek 187

„1 – Vysílající organizace mají právo povolit nebo zakázat:

- a) bezdrátový další přenos jejich vysílání“.

- 57 Pro účely odpovědi, jež musí být poskytnuta v projednávané věci, je rovněž relevantní soubor ustanovení obsažených v nařízení vlády s mocí zákona

č. 333/97, zejména čl. 3 písm. c) tohoto nařízení, v němž je definován význam pojmu „kabelový přenos“ (viz bod 30 výše).

- 58 Článek 8 téhož předpisu výslovně uvádí, že na kabelový přenos je použitelný mimo jiné článek 187 CDADC.
- 59 S přihlédnutím k platnému právnímu rámci vyvstávají tedy pochybnosti ohledně slučitelnosti výkladu použitelných ustanovení CDADC a nařízení vlády s mocí zákona č. 333/97 se směrnicí Rady 93/83, a především otázka, zda i navzdory doslovnému znění čl. 187 odst. 1 písm. a) CDADC má být rozsah práv přiznaných vysílajícím organizacím považován za rozšířený, s ohledem zvláště na ustanovení obsažená v nařízení vlády s mocí zákona č. 337/97 a v jeho výchozím zdroji, tj. ve směrnici 93/83/EHS (směrnice o družicovém vysílání a kabelovém přenosu).
- 60 S ohledem na návrhová žádání v opravném prostředku podaném navrhovatelkou závisí otázka, zda bude opravnému prostředku vyhověno, na způsobu, jakým budou zodpovězeny otázky, o jejichž posouzení je žádán Soudní dvůr Evropské unie.
- 61 S výjimkou rozsudku soudu rozhodujícího v prvním stupni a rozsudku Tribunal da Relação de Lisboa (odvolací soud v Lisabonu), jež byly vydány v projednávaném řízení, nezná předkládající soud žádnou portugalskou judikaturu, která by poskytla přímou odpověď na konkrétní otázky, které v projednávaném řízení vyvstaly, ani žádnou judikaturu Soudního dvora Evropské unie, která by umožnila tyto otázky jednoznačně zodpovědět.
- 62 S ohledem na to, že Supremo Tribunal de Justiça (Nejvyšší soud) je vnitrostátním soudem posledního stupně, bylo na základě článku 267 Smlouvy o fungování Evropské unie rozhodnuto položit Soudnímu dvoru Evropské unie otázky, jejichž znění je uvedeno výše.